

A fire called home

SET#6, 'Crossfire'; 2010; Ester Eva Damen
Video-installatie; DV en S8; diverse lengtes

Werkweek in een projectruimte met openstelling.

Ruimtelijke projecties van video- en S8-materiaal van een reis door de woestijn en een verblijf bij de Bedoeïenen. Door de projecties bijna real time te laten duren ontstaan locaties waar de bezoeker even kan verblijven en delen in een ander tijdsgevoel. Experiment met het projecteren op verschillende oppervlakten, het zelfstandig gebruik van geluid.

Binnen het materiaal zijn er dingen die voor ons Westerlingen een bijna anachronistische absurditeit hebben: De Bedoeïenen voetballen in de woestijn en trekken daarvoor hun rokken op of verliezen hun hoofddoek. De filmmaker wordt door een Bedoeïe met grote zonnebril in een Michael Jackson outfit mee genomen naar een afgelegen terrein, met hutten van aan elkaar genaaide zakken. Een valk zit op een kussen in de huiskamer terwijl een meisje de vloer dweilt met een geel T-shirt. Met een bijzonder groot geweer schieten de Bedoeïenen een piepkleine duif en de gast mag proeven.

Het vuur is hierin een ankerpunt. Hout halen (waarvoor ver gereden moet worden met een 4-wheel drive), het vuur aanleggen, zand strooien, eten bereiden, zingen om het vuur... Dit alles door de mannen. Want de vrouwen blijven thuis, in een door de staat aangeboden woning, waarin kacheltjes, kussens, vogels, mensen en foto's nog een beetje hun plek moeten vinden tussen traditie en de hedendaagse tijd.

Wanneer het donker wordt, verliest de grote ruimte van de woestijn zijn maat, de wereld krimpt tot de omvang van het vuur, waar we allemaal tot diep in de nacht de tijd beleven. Iedere avond hetzelfde en toch niet dezelfde.